

॥ २३ ॥ तद्धिनिश्चितत्वात्प्राप्तिअमृतसमंयथास्यात्तथामतौ आवयोरिति शेषः ॥ २४ ॥ अनर्थस्य अर्थहीनस्य अधर्मिणः धर्महीनस्य ॥ २५ ॥ धर्मरूपेण प्रदानेन विश्वस्तेषु अस्मद्वाक्ये विश्वासवत्सु ॥ २६ ॥ धर्ममिति अत्र धर्मार्थयोः समत्वेऽपि धर्मस्य पूर्वत्वाद्बिदुरमतमेव तदीषद्वेदेन दर्शितं ॥ २७ ॥ २८ ॥ कामस्यैव प्राधान्यं मन्वानो भीमसेन उवाच न काम इति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ उदश्वितः तक्रात् ॥ ३५ ॥

अस्मिंस्तु वै विनिवृत्ते दुर्लभे परमप्रिये ॥ इह कामानवाप्नोति प्रत्यक्षं नात्र संशयः ॥ २३ ॥ यो र्थो धर्मेण संयुक्तो धर्मो यश्चाथ संयुतः ॥ तद्धित्वाऽमृतसंवादं तस्मादेतौ मताविह ॥ २४ ॥ अनर्थस्य न कामो स्ति तथा र्थो धर्मिणः कुतः ॥ तस्मादुद्विजते लोको धर्मा र्थाद्यो बहिष्कृतः ॥ २५ ॥ तस्माद्भ्रमप्रदानेन साध्यो र्थः संयतात्मना ॥ विश्वस्तेषु हि भूतेषु कल्पते सर्वमेवाहि ॥ २६ ॥ धर्मसमाचरेत्पूर्वततो र्थधर्मसंयुतं ॥ ततः कामं चरेत्पश्चात्सिद्ध्यर्थः सहितत्परं ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच विरेमतस्तु तद्वाक्यमुक्त्वा तावद्विनोः सुतौ ॥ भीमसेन उवाच नाकामः कामयत्यर्थं नाकामो धर्ममिच्छति ॥ नाकामः कामयानो स्ति तस्मात्कामो विशिष्यते ॥ २९ ॥ कामे न युक्ता कृषयस्तपस्येव समाहिताः ॥ पलाशफलमूलादावायुभक्ष्याः सुसंयताः ॥ ३० ॥ वेदोपवेदेष्वपरे युक्ताः स्वाध्यायपारागाः ॥ श्राद्धयज्ञक्रियायां च तथादानप्रतिग्रहे ॥ ३१ ॥ वाणिजः कर्षका गोपाः कारवः शिल्पिनस्तथा ॥ देवकर्मकृतश्चैव युक्ताः कामेन कर्मसु ॥ ३२ ॥ समुद्रं वा विशंत्य नराः कामेन संयुताः ॥ कामो हि विविधाकारः सर्वकामेन संततं ॥ ३३ ॥ नास्ति नासीन्नाभविष्यद्भूतं कामात्मकात्परं ॥ एतत्सारं महाराज धर्मार्थाविवृत्तं स्थितौ ॥ ३४ ॥ नवनीतं यथा दध्नस्तथा कामोऽर्थधर्मतः ॥ श्रेयसैलं हि पिण्याकाङ्क्षतं श्रेय उदश्वितः ॥ ३५ ॥ श्रेयः पुष्पफलं काष्ठाकामो धर्मार्थयोर्वरः ॥ पुष्पतो मध्विवरसः काम आभ्यां तथा रमृतः ॥ कामो धर्मार्थयो र्निःकामश्चाथ तदात्मकः ॥ ३६ ॥ नाकामतो ब्राह्मणाः स्वन्नमर्थान्नाकामतो ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ नाकामतो विविधा लोकचेष्टा तस्मात्कामः प्राक्त्रिवर्गस्य दृष्टः ॥ ३७ ॥ सुचारुवेषाभिरलंकृताभिर्मदोल्कटाभिः प्रियदर्शनाभिः ॥ रमस्वयोषाभिरुपेत्य कामं कामो हिराजन्परमो भवेन्नः ॥ ३८ ॥ बुद्धिर्ममैषापरिखा स्थितस्य माभूद्विचारस्तव धर्मपुत्र ॥ स्यात्संहितं सद्भिरफलुसारं मेति वाक्यं परमानुशंसं ॥ ३९ ॥ धर्मार्थकामाः सममेव सेव्या योत्थेकभक्तः स नरो जघन्यः ॥ तयोस्तु दाक्ष्यं प्रवदंति मध्यं स उत्तमो योभिरतस्त्रिवर्गं ॥ ४० ॥

॥ ३६ ॥ अकामतः कामं विना केवलार्थात्स्वन्नं नृष्टान्मस्ति न हि धनमस्तीति नृष्टं भुज्यते अपितुरुच्यत्वात्कः कामोस्तीति अन्यथा ज्वरितस्यापि नृष्टं दीयेत ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ परिखा स्थितस्य परितः खातापरिखा सर्वतो मूलशोध इत्यर्थः तत्र स्थितस्य अनुशंसमनिष्टुरं ॥ ३९ ॥ दाक्ष्यं अर्थहेतुत्वात् मध्यमं अर्थात्काम उत्तमो धर्मो जघन्य इति फलितं ॥ ४० ॥